

Bài 16: Sự Tích Khăn Tang

Ngày xưa, có vợ chồng nhà phú hộ nọ sinh được năm người con gái. Lần lượt năm cô lớn lên, ai nấy đều lập gia đình ở xa. Một hôm, cảm thấy nhớ con, bà và con hầu đi thăm các con. Chỉ được vài tháng bà trở về, vẻ mặt buồn xo. Thấy thế, ông liền hỏi dồn:

– Sao bà về sớm vậy?

Bà phú hộ đáp:

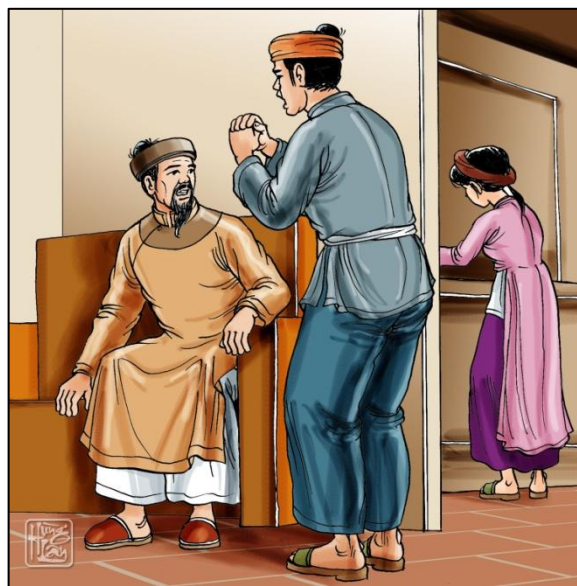
– Ông cứ đi một lần cho biết.

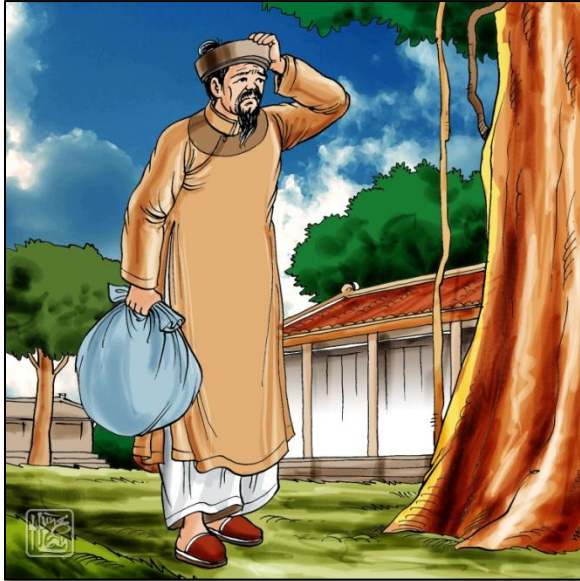
Thấy vợ nói úp úp mở mở, ông phú hộ cũng sắm sửa hành lý ra đi.

Ông ghé nhà người con gái thứ nhất. Chàng rể tiếp đón niềm nở. Con gái ông thì chỉ chuyện trò vài câu rồi bỏ ông ngồi đó. Đến gần trưa, ông thấy đói bụng, định bảo nó dọn cho mình ăn trước, nhưng lại nghĩ thầm: “Để xem nó đối đãi với mình ra sao!” Ông thấy con gái chờ chồng về mới dọn cơm ra. Vì chàng rể còn bận nên ông phải đợi tiếp. Đến quá trưa, con gái ông mới gọi chồng:

– Mình ơi, hãy để đó vào ăn cơm đi, cho ông già ăn với!

Nghe con gái nói thế, ông không được vui. Ở chơi ít ngày, thấy con gái thờ ơ, ông liền từ giã vợ chồng nó mà đi đến nhà đứa khác.

Đến nhà đứa thứ hai, ông thấy cũng chẳng khác gì đứa đầu. Lần lượt ông đi thăm đủ cả năm cô con gái, nhưng chẳng đứa nào quan tâm chăm sóc ông như lúc còn ở nhà. Sau cùng, ông chép miệng:

– *Chúng nó xem chồng trọng hơn bố mẹ nhiều.*

Nghĩ vậy nên ông trở về. Khi về, ông bàn với vợ:

– *Tôi sẽ đi kiếm một đứa con nuôi đặng mai sau nó săn sóc chúng mình. Bà nghĩ sao?*

– *Được rồi, ông cứ đi đi, cố tìm một đứa con ngoan phụng dưỡng, mọi việc ở nhà mặc tôi lo liệu.*

Phú hộ bèn đóng vai một ông già nghèo khó rồi ra đi, đến đâu ông cũng rao:

– *Ai mua cha không? Mua ta về làm cha chỉ mất năm quan tiền thôi...*

Mọi người nghe ông già rao như vậy thì tưởng ông điên. Có người còn mỉa mai:

– *Mua lão ấy về để mà hầu ư?*

Bấy giờ ở làng nọ có hai vợ chồng nông phu nghèo, mồ côi từ thuở bé. Nghe có người đi bán mình làm cha, họ chạy ra và nói:

– Thú thật với ông, chúng tôi nghèo quá, muốn mua ông nhưng không sẵn tiền. Vậy ông ngồi chơi để chúng tôi đi vay tiền.

Phú ông ngồi chờ hồi lâu, thấy chị vợ chạy đi một lát rồi lại quay về. Số tiền vay được cộng với tiền sẵn có cũng chỉ có hai quan. Anh chồng liền nói:

– Xin ông thông cảm. Hai ngày nữa mời ông trở lại, chúng tôi sẽ có đủ tiền.

Hai ngày sau, người vợ phải cắt tóc đi bán mới có đủ số tiền trao cho phú ông. Ông biết nhưng làm lơ, vẫn cứ nhận tiền và ở lại với họ. Từ đó, hai vợ chồng tỏ ra rất niềm nở và chịu khó chăm sóc hầu hạ người cha nuôi. Được vài tháng sau, nhà họ đã nghèo lại càng mạt thêm, có bữa phải nhịn đói để nhường cơm cho cha. Tuy vậy, họ vẫn một mực hiếu thảo với cha già.

Một hôm, hai vợ chồng ngủ dậy đã thấy người cha nuôi khăn gói chỉnh tề. Ông bảo họ:

– Các con hãy đốt cái nhà này rồi đi theo ta!

Hai vợ chồng nghe thế, không dám cãi, đành nhặt nhanh một vài món đồ buộc thành một gói, rồi châm lửa đốt nhà.

Năm ngày sau, họ đến trước một ngôi nhà ngói tường vôi. Bà phú hộ từ trong nhà bước ra công đón vào. Ông tươi cười bảo vợ:

– *Bà này, đây mới thật là con của chúng ta đây!*

Bấy giờ vợ chồng anh nông phu mới biết được cha mẹ nuôi mình là một nhà giàu có. Từ đó hai vợ chồng có một cuộc sống sung sướng.

Ít lâu sau, phú hộ lâm bệnh nặng. Biết mình sắp chết, ông gọi vợ đến trời rằng:

– *Sau khi tôi chết, bà nhớ đừng cho năm đứa con gái biết tin! Việc để tang thì đưa con trai cứ theo cổ tục, cắt tóc, đội mũ, quấn rơm trên đầu, nhưng đưa con dâu thì khỏi cắt tóc, vì nó đã hy sinh mái tóc dài của nó để mua cha.*

Nghe tin, năm đứa con gái hồi hận lắm, không dám tới trước linh cữu của cha. Thương con, bà buộc lòng phải xé cho mỗi đứa một vuông vải che mặt để chúng đến nhìn mặt cha lần cuối.

Từ đó, người ta bắt chước để tang theo cách gia đình này đã làm: “*Con trai cắt tóc vành rơm, mũ mấn, dây lưng chuỗi như cổ tục, con dâu được miễn cắt tóc, chỉ đội khăn tang, lại miễn cả che mặt. Còn con gái ngoài khăn tang còn có một mảnh vải che mặt.*”

Chú Thích

Hành lý: *luggage*

Thờ ơ: *indifferent, ignored*

Chăm sóc: *to care for*

Mỉa mai: *mocking*

Làm lơ: *ignore*

Hầu hạ: *to attend to, serve*

Chỉnh tề: *organized, neatly*

Cổ tục: *traditions of old*

Đối đãi: *treat, act towards*

Quan tâm: *concern, pay attention to*

Phụng dưỡng: *to care for parents*

Vay: *borrow, take a loan*

Niềm nở: *with ardor*

Hiếu thảo: *piously toward parents*

Nhặt nhạnh: *gather*

Linh cữu: *body in a casket*

Trả Lời Câu Hỏi

(Cho các em trả lời những câu hỏi sau.)

1. Các người con gái đối xử với phú ông ra sao?

2. Người vợ phải làm gì để lấy tiền mua phú ông về làm cha?

3. Vì sao phú ông không muốn báo tin cho năm người con gái?

Ngữ Vựng

(Giúp các em chọn và khoanh tròn các định nghĩa thích hợp với những từ sau.)

1. Thấy vợ nói **úp úp mở mở**, ông phú hộ cũng sấm sủa hành lý ra đi. Từ “**úp úp mở mở**” có nghĩa là:
 - Nói nhỏ.
 - Nói không rõ ràng.
 - Nói rất rõ ràng.

2. ...thấy con gái **thờ ơ**, ông liền từ giã vợ chồng nó... Từ “**thờ ơ**” có nghĩa là:
 - Đồi xử hết lòng.
 - Không để ý, không quan tâm.
 - Quan tâm.

3. ...ông cứ đi đi, cố tìm một đứa con ngoan **phụng dưỡng**... Từ “**phụng dưỡng**” có nghĩa là:
 - Chăm sóc anh em.
 - Chăm sóc bố mẹ.
 - Chăm sóc con.

4. Bảy giờ ở làng nọ có hai vợ chồng nông phu nghèo, **mồ côi** từ thuở bé. Từ “**mồ côi**” có nghĩa là:
 - Không còn anh em.
 - Không còn bạn bè.
 - Không còn bố mẹ.

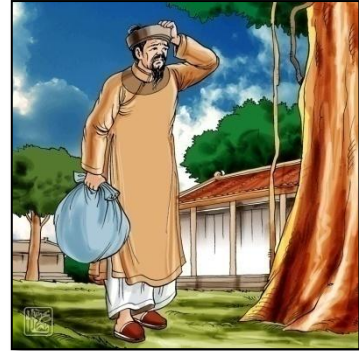
5. Ông biết nhưng **làm lơ**, vẫn cứ nhận tiền và ở lại với họ. Từ “**làm lơ**” có nghĩa là:
 - Làm khó người khác.
 - Làm như không hay biết.
 - Tỏ ra mình đã hiểu.

6. Việc để tang thì đứa con trai cứ theo **cổ tục**... Từ “**cổ tục**” có nghĩa là:
 - Lễ luật của một nước.
 - Thói bắt chước.
 - Thói quen lâu đời.

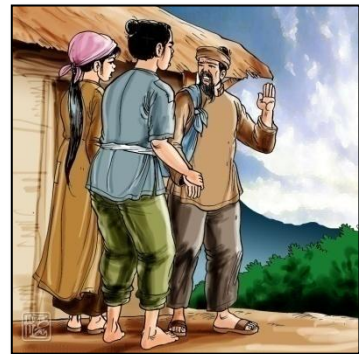
Thêm Dầu

(Đọc cho các em thêm dầu.)

*Lan luot ong đi tham du ca nam
co con gai, nhưng chang dua
nao quan tam cham soc ong nhu
luc con o nha.*

*Thu that voi ong, chung toi
ngheo qua, muon mua ong
nhung khong san tien.*

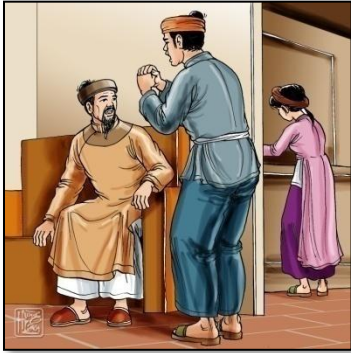

*Thuong con, ba buoc long phai
xe cho moi dua mot vong vai
che mat de chung den nhin mat
cha lan cuoi.*

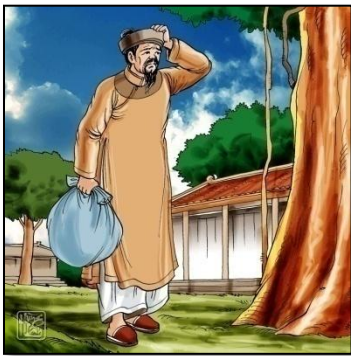
Chính Tả

(Đọc cho các em viết chính tả. Sau đó, cho các em đọc lại từng câu.)

Sửa Lỗi Chính Tả

(Đọc cho các em sửa lỗi chính tả. Cho các em khoanh tròn những chữ sai lỗi chính tả. Sau đó, cho các em viết lại nguyên câu.)

Đến nhà đũa thứ hay, ông thấy cững chẳng khác gì đũa đầu. (3 lỗi)

Hai ngày sâu, người vợ phảy cắt tóc đi bánh mới có đủ số tiền trao cho phú ông. (3 lỗi)

Văn Phạm – Trạng Từ

Muốn thêm các trạng từ vào trong câu trước tiên ta phải tìm được các động từ, tính từ hoặc trạng từ trong câu. Sau đó chúng ta đặt câu hỏi “...*như thế nào?* ...*ra làm sao?* ...” cho các động từ, tính từ hoặc trạng từ. Như vậy chúng ta sẽ thêm được các trạng từ vào trong câu.

Ví dụ:

Tú đi vào rừng. Em nhìn thấy một con gấu to khổng lồ. Tú sợ. Em co giò phóng về nhà.

Trước hết, chúng ta tìm các động từ. Các động từ trong câu này là: *đi vào, nhìn thấy, sợ, co, và phóng về*.

Bây giờ chúng ta sẽ đặt câu hỏi cho các động từ đó như sau:

Tú đi như thế nào vào rừng? *đi sâu vào rừng*.....

.....
Em nhìn thấy như thế nào? *thoáng nhìn thấy*.....

.....
Tú sợ như thế nào? *sợ quá*.....

.....
Em co giò như thế nào? *vội vàng co giò*.....

.....
Em phóng về nhà như thế nào? *phóng nhanh như bay*.....

Ráp tất cả các câu trả lời, chúng ta sẽ có các trạng từ cho câu trên như sau:

Tú đi *sâu* vào rừng, em *thoáng* nhìn thấy một con gấu to khổng lồ. Tú sợ *quá*. Em *vội vàng* co giò *phóng nhanh như bay* về nhà.

Chúng ta có thể làm tương tự như trên với những tính từ và trạng từ trong câu.

Bài Tập – Văn Phạm (Trạng Từ)

(Cho các em thêm trạng từ vào những câu sau.)

1. Một chú sóc nhỏ đang leo lên ngọn cây.

2. Chị Hai tức tối la vì cu Tí làm đổ bình sữa.

3. Mẹ khâu cúc áo cho anh Minh.

4. Bố đang sửa lại nhà cửa để chuẩn bị đón Tết.

5. Đám mây trắng đang trôi trên trời xanh.
